

Andreas Føllesdal

uio.no – bare så enhetlig som nødvendig, og forøvrig mangfold

<https://www.uniform.uio.no/leserbrev/2019/uio-no--bare-sa-enhetlig-som-nodvendig-og-for-ovri.html>

24. mai 2019

Seks kommentarer til kommunikasjonsdirektøren

Kommunikasjonsdirektør Rossiné skal ha takk for konstruktive svar på kritikken fra Kristian Bjørkdahl om dagens uio.no. Flott at dere nå arbeider med å forbedre nettstedet, og viser at dere kommuniserer! Her er noen spørsmål og råd på veien.

1 Hvordan teller forskere blant målgruppene til uio.no?

Kommunikasjonsdirektøren understreker med rette at «oppfatningen av uio.no er avhengig av hvilken brukergruppe man spør.» Verken hennes tilsvaret eller 'UiO sett utenfra'-rapporten hun refererer til [lenke] [https://www.uio.no/for-ansatte/arbeidsstotte/prosjekter/strategi/strategi2030/dokumenter/rapport_uio_sett_uten_fra_14042019.pdf] nevner forskere i inn- og utland blant målgruppene. Likevel er mange UiO-forskere pålagt å bruke uio.no i samarbeidet med andre forskere.

Hvorfor teller ikke vi sluttbrukere, hvorfor blir vi ikke spurt? Det er fare for å gjenta skadeverket fra forrige UiO-web-reform hvis de ansvarlige fortsetter å overse forskernes og andres behov.

2 Ikke mer kunnskapssvak rydde-iver

Kommunikasjonsdirektøren ser behov for å «rydde og tydeliggjøre informasjon». I 2009 ble vi og andre ofre for en slik rydde-iver. Den gang skrøt de web- og kommunikasjonsansvarlige av at "25 000 filer er gjennomgått. 17 000 av dem har overlevd». Blant de websidene som ikke overlevde var flere større forskningsprosjekter. Trøsten vår skulle være at ingen av de gamle websidene var blitt borte, men at man bare ikke kunne finne dem. Vår tidsbruk for å bøte på skadene tallet selvsagt ikke med i vurderingen av effektiv gjennomføring. Hvorfor lenken til min kritiske kommentar er fjernet får leserne avgjøre – mine kommentarer er enn så lenge [her] [[Lenke til http://www.uniform.uio.no/nyheter/2009/12/misfornoyd-med-ny-uio-web.html](http://www.uniform.uio.no/nyheter/2009/12/misfornoyd-med-ny-uio-web.html)].

De ansvarlige den gang erkjente etter hvert at forskernes behov er mer kompliserte enn de forutså. Og de innrømmet at det burde være mer dialog med brukerne i forkant. Optimistene blant oss kan håpe at web-regime-reformen denne gangen er mer kunnskapsbasert, og mer preget av dialog enn av tunghørt autokrati.

Men for sikkerhets skyld bør kanskje andre forskere gjøre som meg, og flytte alt verdifullt web-basert materiale de vil bevare over til andre plattformer enn UiO, før

'ryddingen' setter igang. En bivirkning er jo at dermed blir UiO-weben kvitt enda flere misfornøyde brukere. Og det vil forbedre skrytestatistikken om brukertilfredshet.

3 Vurdér grunnlaget for optimisme

Kommunikasjonsdirektøren forteller at den siste evalueringen høsten 2016 viser at «9 av 10 får gjort det de kommer til nettsiden for å gjøre.»

Noen av oss vil nok advare mot å trekke for optimistiske slutninger fra slike evalueringer, ut fra det vi har lært om feilkilder. En forklaring på den høye graden av tilfredshet kan være at stadig flere av oss velger bort uio.no når vi kan. Særlig når vi formidler og samarbeider med våre målgrupper. Isteden bruker vi sosiale medier, andres bloggplattformer, Dropbox, WordPress på private nettsteder og andre mer eller mindre UiO-tillatte kanaler for å få utført samfunnsoppdragene våre. – Og når vi ikke lenger har bruk for UiO-nettstedet er det jo lite å være misfornøyd med.

4 Ta lærdom av at den forrige web-reformen ikke virket

Kommunikasjonsdirektøren skriver at web-reformen 2007-2011 skulle forbedre bruken av grafiske løsninger og innholdsnavigasjon som «gjorde det vanskelig for brukere å finne frem.» Rapporten «UiO sett utenfra» bekrefter at mange fremdeles synes at «Nettsidene er avskrekkende og vanskelig navigerbare.» Den forrige web-reformen bommet altså. Hva blir annerledes for forskere og andre brukere denne gangen? Har vi grunn til å ha mer håp denne gangen? Hvis intet annet virker kunne de ansvarlige kanskje prøve litt mer bruker-innflytelse – til og med fra forskere – for det nye web-regimet?

5 Hvor mye felles web-profil er UiO tjent med for å fremstå som tydelig og helhetlig?

Dagens UiO-web-regime bidrar negativt til UiOs dårlige rykte hos flere målgrupper. Det blir ironisk når det nettopp er ønsket fra ledelsen om en enhetlig og gjenkjennelig profil som gjør websidene så stygge og dysfunksjonelle. Tenk om UiOs ledelse - inkludert styret - først avklarer hvor lite felles web-profil UiO kan klare seg med for å fremstå som tydelig og helhetlig – og med en positiv valør. Og så kunne ledelsen kreve at en slik beskjeden felles profil ikke lenger får gjøre web-sidene grelle og bruker-uvennlige. Eller vil lederne våre at UiO skal fortsette med et velfortjent dårlig rykte?

6 Blir UiOs web-regimet mer lydhørt når det er fare for 'exit' enn for lojal 'voice'?

Kommunikasjonsdirektøren skriver at det kontinuerlig blir arbeidet med å utvikle og tilpasse nettstedet til brukergruppene, og at «det jobbes godt på enhetene med gjennomganger av innhold og navigasjon slik at det er så tilpasset som mulig.» Det er påfallende og forstemmende at innsatsen og tilpasningen varierer markant mellom brukergruppene.

Flere forskningsmiljøer, blant annet sentre for fremragende forskning ('SFF'), har i mange år bedt om mer fleksible rammer for sine web-sider. Målgruppene for mange forskergrupper, deriblant SFF-ene, er i stor grad andre forskere og brukere i inn- og utland – målgrupper som kommunikasjonsdirektøren og rapporten «UiO sett utenfra» altså i stor grad ser ut til å overse.

Flere SFF-ledere oppfordret rektoratet til å fjerne pålegget om en *felles* nettside for UiOs sentre fra utkast til «Politikk for eksternfinansierte sentre ved UiO». – En slik felles mal måtte i alle fall begrenses til å ivareta en beskjeden UiO-profil. De forskjellige SFFene har forskjellige målgrupper, og bør slippe en felles stram web-mal. Dessverre fulgte ikke rektoratet denne eller andre oppfordringer, og UiOs styre vedtok dokumentet uten endringer. Vi får bare håpe at den felles malen blir så fleksibel som mulig, så den ikke hindrer oss sluttbrukere i våre samfunnsoppdrag. En nødvendig og beskjeden felles UiO identitet kan ivaretas på mer smidige og mindre skadelige og ressursødende måter enn med en felles web-mal.

Det er interessant for ikke å si betenkelig å sammenlikne hvordan UiOs web-regime er blitt mer fleksibelt for ulike prosjekter finansiert av Horizon 2020 og det europeiske forskningsrådets (ERC) prosjekter. En tidligere UiOs nett-redaktør av slo en forespørsel om liknende frihet for SFFene med begrunnelsen at slike prosjekter er «i en annen kategori enn SFF-ene.» Hvorfor slike kategorier, med denne forskjellsbehandlingen?

En mulig forklaring er at UiO etter hvert har forstått at når vilkårene blir for dårlige for å drive et ERC-prosjekt, kan prosjektlederen flytte prosjektet til en annen, mer imøtekommende vertsinstitusjon – og ta med seg både midlene fra EU og de ekstra frie midlene til UiO som slike EU-finansierte prosjekter utløser fra departementet. Dette har fascinerende konsekvenser ellers i Europa, og altså kanskje hos oss ved UiO [Mer][Lenke til <https://link.springer.com/article/10.1057%2Fs41304-018-0164-9>]

Er det slik at de brukergruppene som har muligheter til å forlate UiO får mer innflytelse over sine websider? Det vil selvsagt forbedre statistikken over hvor fornøyde de gjenværende brukerne er - selv om forskningen og de frie ressursene til UiO lider. Er dette noe UiOs ledere, inkludert styret, ønsker? Da fortsetter jeg å oppfordre Norges forskningsråd og andre til å la SFFene og andre eksternfinansierte sentre også flytte til mer imøtekommende vertskap.

Kommunikasjonsdirektør Rossiné: Lykke til med forbedringene av UiOs nettsted! Lytt gjerne litt mer til litt flere målgrupper, ikke minst de som blir påtvunget den nye UiO-weben – studenter, kolleger som administrerer undervisning og forskning, - og de som underviser og forsker. Og husk: Et øres fang er ikke nok. La det du hører få konsekvenser! Ellers vil UiOs nettsted forbli en del av problemet, heller enn å bli del av løsningen for å «gjøre hverdagen enklere for studenter og ansatte.»

Andreas Føllesdal
Professor, Co-Director PluriCourts SFF
www.follesdal.net

23.5.2019